

Некролог Львівської провінції: Жовтень

---

14 жовтня

ПОРОДКО ВОЛОДИМИР народився 15 січня 1898 року в селі Кам'янці-Струмиловій (тепер м. Кам'янка-Бузька, Львівська обл.). Гімназійну освіту закінчив у Коломиї і 1917 р. вступив до семінарії у Львові. 1919 р. вступив до монастиря редемптористів і 20 серпня 1919 р. розпочав новіціат, а через рік, 21 серпня 1920 р., склав перші обіти. В кінці січня 1921 р. виїхав на навчання до Бельгії, де пробув до січня 1923 р. Після повернення до Галичини, 9 квітня 1923 р., отримав священничі свячення із рук бл. вл. Г. Хомишина у Станіславові. Того ж року, 22 серпня, складає вічні обіти. В кінці 1923 р. їде до Станіславова, звідки як місіонер, роз'їжджає по всій Галичині з місіями. Також в монастирі виконував обов'язки префекта братів та дорадника ігумена. В червні 1933 р. переїхав до Тернополя, де очолив спільноту як настоятель та розбудував місцеву церкву. Крім місіонерської праці, отець Володимир також займався апостольством пера. Переклав та написав кілька книг та друкував статті в українській та бельгійській періодиці. В травні 1939 р. отець отримав призначення настоятеля монастиря у Збоїсках, однак вже восени цього ж року монастир був націоналізований, а ченці – прогнані. Отець Володимир опікувався опустілою парохією в селі Куличків. Після червня 1941 р. він знову очолив спільноту, але ненадовго, бо влітку 1944 р. прийшла радянська влада. Передбачаючи арешт о. Володимира, настоятель порадив піти на захід. До травня 1946 р. він проживав у монастирі сестер св. Йосифа у с. Цеблів, опісля виїхав до Варшави, де його прийняли до варшавської провінції під псевдонімом Ян Мільчинський. Як місіонер та реколекціоніст служив у монастирях у Głogów 1946-1949 рр. та в Gliwice 1949-1962 рр. З часом, коли влада вже його викрила як Породка, то, не боячись, почав служити для греко-католиків розкиданих на півночі Польщі, через що мав деякі труднощі з польським єпископатом. Помер отець Володимир 14 жовтня 1962 року на 63-му році життя, 42-му році від перших обітів, 38-му році від вічних обітів та 39-му році священства.